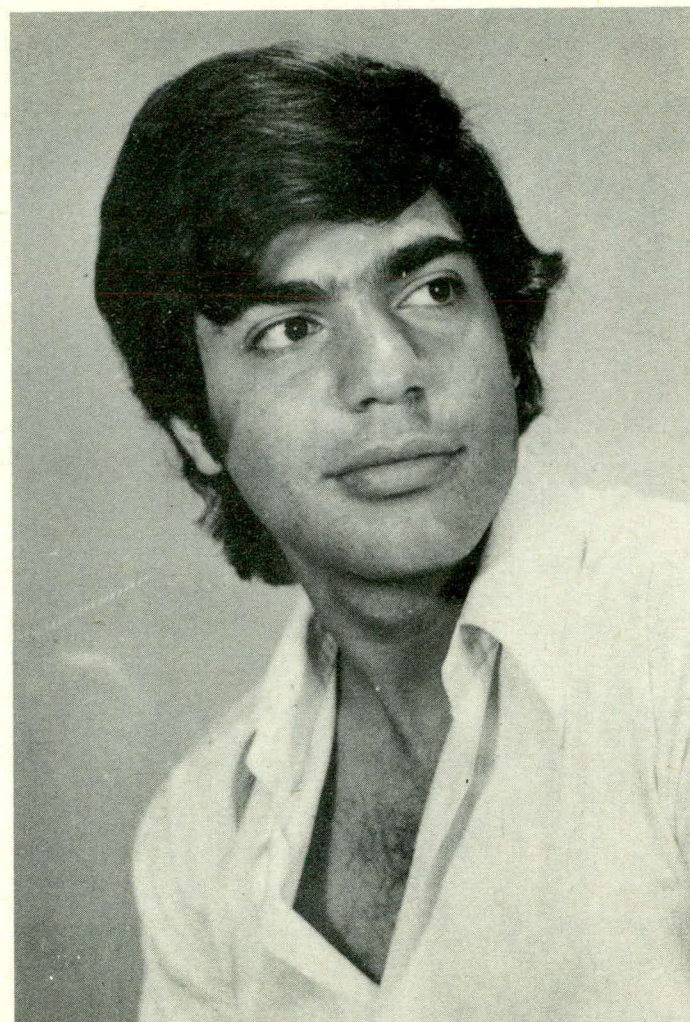

מצליח כהן ז"ל

נולד באוקטובר 1956

נפטר באוקטובר 1975

עבור: מצליח כהן ז"ל / מרחל א.

- א. אתה הלכת היום
אתה נעלמת פתאום
אתה שאמרת להתראות
בקרוב.
- ב. "האומנם אמת הדבר" אתה איננו
איך זה קרה שנעלמת בין רגע
מהחיים ?
אין אדם שיאמין שאתה איננו
תמיד אתה לצידנו.
- ג. בהלוייתך אומנם היינו,
ינשאו הארון חבריך לגרעין
אך אף אחד עדיין לא מאמין
שאתה בפנים.
- ד. הם אף חפרו בור
וכיסו בחול
ובכינוו בלי סוף.
אבל עדין לא מעכלים
שלא נחראה לעולמים
גם אז ליד הארון
אם אתה זוכר אמרנו להיתראות.
- ה. אז איך להאמין שבעוד ימים ספורים
נבוא לבקרך שם למעלה בהר ולא בביתך
ולא תחייך כתמיד שכבר לא תהיה אתה זה
לא - נכון זה לא כך ...
נכון הנחנו זרים אך לא לזכרך
אותך תמיד זוכרים
אנחנו לא מאמינים
זה לא לא לך לא.

מצליח:

חברי ידידי ואחי היקר.

במשך חמש שנים צעדנו ביחד, מבית הספר התיכון ולצה"ל.
אומנם דרכינו או דרך החיים שלנו היו שונים.
אבל תמיד היה לנו את קשר ההדוק והשתדלנו לתת אחד לשני
המקסימום. דע לך מצליח בשבילי אתה עוד קיים וספוריך
המשעשים חרוטים עמוק בראשי.

מצליח:

פה מצטלבות דרכינו פשוט זה הגורל.

מחברך וידיך

"מני"

מצליח כך כולנו קראנו לך. תמיד, השתדלת לתרום את המקסימום,
בתקופה האחרונה שהיה לנו להיות ביחד במשך השנתיים האחרונות,
למדתי להכיר אותך בקיבוץ חיינו ביחד וגרנו באותו חדר. ותמיד
היה לנו נושא משותף למרות היותנו אנשים שונים !!
מצליח פתאום קרא אסון ושוב אינך איתנו, כל מה שאנו יכולים לעשות,
זה לזכור אותך תמיד ואת משפחתך, שנמשיך לשמור קשר אתם למרות
שאינך איתנו.

חברך אהרון.

להתראות "מצו" / להתראות שולי

אלו היו המילים האחרונות במשך השעה יחד שדיברתי עם מצליח בטלפון כאשר שמרתי בתצפית ומצליח בש.ג. מספר שעות לפני שאיבד את הכרתו יום לפני מותו.

ועכשיו יושבת אני שוב בתצפית ורואה כיצד מכינים חבריו לגרעין בריכה עם אנדרטה לזכרו של חברינו היקר מצליח.

נזכרת אני בתקופה היפה והחיות היפות שעברנו, את התקופה היפה בנוער העובד ואת התקופה היפה ביותר בקיבוץ "שובל".

כיצד עבדנו ביחד שבוע בלול, כיצד השתוללנו עם העופות. וכאן בהאחזות מצליח השאיר פצע, פצע עמוק וכואב בלב חבריו לגרעין. כן מצליח, קשה לשכוח גם את החיוך הרחב והשובב שעל השפתיים ואת הבדיחות המצחיקות.

אזכור אותך לעד.

שולה אוחנה

גרעין "ורד"

ה-24.9.75 זה היה אמור להיות תאריך מאושר בו אני יוצאת לרגילה ואכן בעודי עומדת ומצפה בגרוד נתקלתי במצו' שהיה אחרון חברי גרעין ורר בו ניתקלתי. מצו' החביב, כן זה היה כינוי החיבה שלו, ברוב אושר נפרדנו לשלום כשאני בדרכי לרגילה והוא נישאר ומילתו האחרונה היתה "להתראות", כן, כך אני זוכרת אותו עומד בפתח המטבח מחייך כשבידו האחת סיגריה (הסיגריה הנצחית) ועם השניה מנפנף לשלום - השלום האחרון שלנו.

ה-2.10.75 היה אמור להיות תאריך חביב עלי יום חתונתו של מדריכנו והמטפלת כאחת- כשכל אחד לחוד. ברגע בו חזרתי מהרגילה הדבר הראשון בו נתבשרתי זה שמצו' בביה"ח. מאוד השתוממתי ולא ידעתי כיצד להגיב. לעת ערב אחרי עונש שלא להשתתף בחתונה נתבשרתי בדבר נוסף, השעה הייתה 7.00 כאשר נתבקשנו כל הנותרים מנצרים להתאסף במועדון, מאוד התפלאנו וברגע שהסמ"פ הגיע התודענו לנורא מכל את הרבר שהכי פחות ציפינו לשמוע כשמילותיו האחרונות של הסמ"פ עדיין חרושות על לוח ליבי. ואלו מילים שלא ישכחו במהרה "חברכם מצליח הלך לעולמו" התגובה הראשונה שלי הייתה הלם כשעדיין לא ידעתי כיצד להגיב את מה שבא לאחר מכן כולל התגובות המחשבות וההירהורים שאיר לעצמי ולמצו' זה יהיה הסוד הכמוס שלנו.

מצו' על אף התקופה היפה והנהדרת שעברנו יחד, השארת מאחורך קהות חושים מעומעמת ולבבות כאובים ודוממים. לא מצליח! לעולם לא נשכח אותך!

מ. רות - גרעין ורר

סיכום שיחת טלפון

בוקר אחד עליתי לתצפית וחכיתי שיהיה איזה צלצול טלפון, כדי להעביר את הזמן. פתאום צילצל הטלפון ואת מצו' שמעתי, שאל הלו נאווה, הססתי קצת ואחר-כך עניתי כן, הוא היה שומר ש.ג. כדי להעביר את הזמן דיברנו על האחזות שאין מה לעשות. הוא אמר יותר מלשמור ולישון אין מה לעשות פה בנצרים. אני כבר מחכה לשל"ת כדי שנרד ביחד לרפת לעבוד התגעגעתי לימים האלה. בסופו של דבר גיליתי למצליח שזאת רות ולא נאווה, ומצו' אמר 1:0 לטובתך רותי פתאום נשמע שיר יוונית גזעי שמצו' אוהב הוא השמיע לי את זה, דרך השפופרת והתחלנו לשיר ביחד העברנו שעתיים דרך קו הטלפון של צחוק והנאה וכך גמרנו לשמור ביחד באותו יום. בהיותנו ב"שובל" בערבי ליל שבת היתה תמיד תוכנית ותמיד מצליח עם הבדיחות שלו היה מבדר את החבר"ה והיה מכניס קצת לחבר"ה כדי להמשיך ולהנות מן החיים. תמיד מן החדר של מצו' היינו שומעים את המוזיקה ביוונית ואת מוצ' שר "ומפסות" מן החיים.

רותי - גרעין "ורד"

יום לפני המוות

מצליח יום זה היה היום האחרון שלי אתך , עברו 5 שנים שחינו ביחד
פרקנו יחד מנועים במשטרה, יצאנו יחד לטיולים עברנו גם יחד את תקופת
הלחץ של הטירונות , וכשהרמתי את ארונך, נזכרתי מלפני שבוע כשהרמתי
אותך על האלונקה ואמרת לי עם אותו חיוך על השפתיים, "מגיע לי גם כן
פעם להיות על האלונקה כפצוע!" והנה אתה מונח לנו על הכתפיים עם ארון יפה.

דע ! גרעין ורד שרון מרדכי לא ישכחו אותך לעד.

ת.נ.צ.ב.ה.

שרון מרדכי

יום לפני המוות

מצליח - שלום

אני נזכר באותו יום שבו שאלת אותי למה אני לא מכין מיסדר בוקר
וכשענית לי שאני לא מסוגל מפני שהעיניים שלי כואבות, אז הכנת לי
אתה את מיסדר הבוקר ניקית לי את הנשק וניערת לי את השמיכות ועם
חיוך על השפתיים אמרת לי רק תשים עליך חגור, קח את הנשק ועמוד
במיסדר, לא האמנתי שאותך על המיטה אמצא באותו יום בלילה חולה
וכשמצאתי אותך אמרו לי לאפסן את הנשק. לא האמנתי, חשבתי שתחזור
ולכן לא אפסנתי, אך מי האמין שלא תחזור אלינו.

שרון מרדכי - גרעין ורד

מצו' שלנו

הכל נגמר כל כך מהר, קשה לעכל החיוך והעליזות שבו תמיד בזכרוננו, הרי כך מיצאש"ק נפגשנו בהתלהבות כזו כשהוא ככל נער עם רוח צעירה, חייכני ומלא מרץ מתכוונן לבלות. לחץ את ידו של אורי, חבר גרעין לשעבר כשאני עומדת לצידו ואומרת "בסדר מצו' שכחת את חברת הגרעין שלך" כבר לא אומרים שלום אני יוצאת לשבוע רגילה לא אראה אותך מצו'. והמילים האחרונות ששמעתי מפיו כשהוא לוחץ את ידי בחוזקה, עם חיוך שובבי. "רוחלה מותק לא שכחתי אותך, חופשה נעימה תבלי טוב ולהתראות", אלו היו המילים האחרונות ששמעתי מפיו.

תקופה מאושרת ומלאה חיים, עברנו יחד בתקופת השל"ת בקיבוץ, חוויות עד אין סוף, אם זה, מסיבות ישיבות גרעין, עבודות גיוס בקטיף, פגישות בחדר האוכל כשהוא לבוש בבגדי עבודה ומגפיים שהגיעו עד הברכיים עם ריח הרפת, גומר לאכול מצית סיגריה מחליף מספר מילים ושוב, נפרדים ב"להתראות".

גם קצת חיכוכים לפעמים: עבדתי בקומונה כרגיל תיקונים גיהוץ וכל הקשור, מצו' רגיל לתפנוקים, מילה שלו זו מילה, מבקש ממני להדר לו חולצה שקיבל מהקיבוץ, אמרתי לו, מצו' אני לא מוסמכת עד כדי כך שאוכל להדר לך, אני אבקש מהמתפרה. זה הסתיים עם פרצוף עגום וכמה מילים עוקצניות, שבוע שבועיים חודש חודשיים עד כמה אפשר לא לדבר עם חבר גרעין שתיים יחד. ופונים אליו. נתתי לדברים לעשות את שלהם, עד שהגיע היום הנצחי ששבר את הכל ביום הולדתו ה-18, קיבל מידי ככל חבר גרעין מתנת הולדת, זה היה חייב להתלוות עם לחיצת יד, ונשיקה, וכך זה היה כשכל המבטים מופנים אלינו בחיוכים והתלוצצות. למחרת כבר אותם חיוכים וכל הקשור במצו' שהכרנו.

מצו' שלנו כל כך אהב אותנו, כשעזבו כמה חברה את הגרעין, חברה שהיו קשורים אתו מתקופת הלימודים התאכזב מאד, כאילו לא נותר לו כלום, אך לא רצה לעזוב אותנו, את החברה שהתחלקו אתו בחוויות מתקופת הנוער העובד עד להאחזות, תמיד טען שהנח"ל לא בשבילו, והמשיך למעננו קשה היה לו להיפרד מאתנו, אך הפרידה באה לו ולנו בפתאומיות.

אחרי אימונים מד"ס, או מסע אלונקות מעייף עד השעות המאוחרות של היום, היה נכנס להתקלח, מציע את מיטתו, מצית סיגריה, ונכנס לישון התמדרתי אתו מעט ואמרתי לו, "יפה מצו" מפנק את עצמך קח כוס קפה והכל מושלם" והרצינות שלו אומרת לי, תגידי לי רוח' לה, למה לא, לפחות לישון כבני אדם מה זה בין אדם היום, היום הוא חי מחר איננו. והמשפט שזכור לכל חברי הגרעין שהיה מגלגל בלשונו - "קנדי מה היה... כח (הלך)" חוויות סיפורים בדיחות אין להם סוף, אך כולנו קיווינו שהורד לא יכול, ובכל זאת עלה ונוול. נמשיך להתחזק כולנו.

דמותך זכורה לנו . . . ונזכרך לעד מצו'

רחל לוי

מצליח, כשמזכירה אני את שמך, עולה דמותך
לפני, עם חיוךך השובב, סיגריה ביד.
מצליח עברנו תקופה יפה יחד, עד הרגע בו ליוויתי
אותך בדרכך האחרונה.
זכורה לי במיוחד מסיבת פורים שהייתה בקיבוץ -
חפצי, איך אני נראה? שאל, ואז צחק את צחוקו
המתגלגל, כשאחז בידי ועלינו יחד לחדר האוכל.
כל המבטים הופנו אלינו, היינו זוג מוקיונים,
משך כל הערב היינו יחד, ותמיד שאלת, חפצי,
מה את מסתירה מתחת לחליפה שאת נראית כה שמנה!
- מצו' - בסוף הערב תדע! עכשיו בוא לרקוד.
השתוללנו על רחבת הריקודים, קראו לנו המוקיונים
המרקדים. בסוף הערב קראתי בעינייך כמה נהנת.
פורים האחרון שעברנו יחד, ותקופה יפה שלא תשכח
ממני לעולם, לא אשכח גם את היום בו ליוויתי אותך
בדרכך האחרונה, כשעמדתי המומה מול קברך והנחתי
זר של פרחים חיים.

אזכרך לעד!

חפצי
גרעין "ורד"

נזכר
לעד

מצליח
תמיד
תמיד
בקשת
למדת
כצו
כדע
לך
תורה
הביע
את
העין
ורד

מצליח !

יד אחת בכיס, והשניה אוחזת סיגריה. כך זוכרת אני אותך.
החיוך לא מש מעל פניך, חיוך מלא, חיוך שמספר הרבה.
אך לא ידעתי לקרוא זאת על פניך אז היה טוב יותר.
מצליח, השארת אותנו המומים, חושבים, תמהים איך ? ?
כשחזרת מהגדוד, היתה זו הפעם האחרונה שראיתך.
יד אחת בכיס, והשניה אוחזת סיגריה. והחיוך הנצחי.
עברת בשביל מולי, רצתי אליך וצעקתי - מצליח, מה נשמע ?
חיבוק קל, ונשיקה על הלחי.

- איך היה בגדוד ?

- בסדר, לא רע !

אני המשכתי לאורך השביל, ואתה המשכת לכיוון ההפוך, לחדרך.
כן, זו היתה הפעם האחרונה שראיתך, ושיכולתי לגעת בך.
אחרי כן הופעת בחלומותי, ואני אף הגעתי לירושלים כדי לבקרך,
לראותך, אך ראיתי רק את שמך מתנוסס מעל מרובע מכוסה חול, פרחים ודמעות.

אזכרך לעד !

אתי - גרעין ורד

שלושה מטחי יריות

א. שלושה מטחי יריות
ולכולנו זולגות הדמעות
בזה הטכס הושלם
ואותך לא נשכח לעולם.

ב. עולם אכזר הוא עולמנו
אבל כך זה גורלנו
דמותך חרוטה בזכרוננו
ועורך חבר גרעיננו.

ג. מ צ ל י ח, הייה חיוכך הרחב
צ חוקך ששבה כל לבב
ל ראותך רוצים אנו, אך - לשוא
י היה זכרך בליבנו תמיד
ח בריך גרעין "ורד"

ת.נ.צ.ב.ה.

עפרה רז
גרעין "ורד"

חבר שהלך

לקול צלצול השעון המעורר התעוררתי, השעה הורתה על 5.30 התלבשתי במהירות ואני כבר בכיוון צריף "ניצנים" נגשת לחדרו של מצליח. "מצו" מצו' בוקר טוב" אין קול העונה לך אפילו, "מצו" מאוחר כבר לעבודה קום" באמת שאין לו כוח לצעוק על הבוקר.

"נאווה עזבי אותי לנפשי ולכי מהחדר, אפילו לא נותנים לבן אדם לישון" "מצו" לא די שאתה ישן מאוחר כל היום שומע שירים ביוונית וסיגריה ביד וכאשר מגיע השעה שצריך לקום לעבודה אתה לא קם? נאווה אמרתי לך שתעזב אותי בשקט ותאמרי לצבי (רכז הרפת) שאני חולה.

כבר מה יכולתי לעשות חוץ מלצעוד לבד לכיוון הרפת. מרחוק אני רואה את צבי, ומתלבטת מה לומר הבוקר על מצליח איזה סיפור להמציא. הגעתי לרפת, כעבור מחצית השעה צבי בא לכיוון דיר ג' "נאווה תגידי מה קורה עם מצליח ששוב הוא מאחר? יש לנו עבודה עד לראש" הסמקתי כולי ובלחש עניתי "מצליח מרגיש לא טוב", צבי עזב את המקום בעצבים, השעה 8.30 כל הרפתנים עולים לחדר האוכל, לפתע מה רואות עיני בשולחן שממולי – נו, כמובן מצליח יושב לו עם החיוך הרחב וסיגריה בידו, כאילו ולא קרה דבר, לא ידעתי כבר מה לעשות מה יחשוב צבי עלי, כי זה לא פעם ראשונה שזה קורה עם מצליח שקשה לו לקום בבוקר ואני צריכה כל פעם להמציא סיפור אחר.

כללית לגבי העבודה שלו ברפת, מצו' עבד טוב כאשר רצה ועשה עבודה טובה, מאד חבל שעזב את הרפת כעבור שלושה ימים, פשוט מצו' לא אהב להשאר בענף אחד קבוע. רצה לנסות כל מיני ענפים וזה מה שבאמת עשה. אך בשלושה שבועות שעבדתי במחיצתו גיליתי הרבה דברים על מצליח שאלו בעצם הימים שקירבו אותנו, וגיליתי קצת את אופיו של מצו'. לפעמים קיטר ולפעמים התעצבן, אך כשראיתי אותו מולי עם חיוכו הרחב שליווה את טוב ליבו, פשוט שכחתי והכל היה כלא היה.

זה שוב מצליח עם המילים המנחמות, המילים החמות והמרגיעות.

שוב מצליח שאותו לא נשכח לעולם.

נזכרך לעד

נאווה – גרעין "ורד"

אלוקים שלי
תן לי את הכח
לשנות את הניתן לשינוי
תן לי את המאמץ להשלים
עם הבלתי ניתן לשינוי
ואנא ממך תן למצליח שלנו לנוח,
בשקט ובשלוה.

ריקי
גרעין "ורד"

מצליח !

את מצליח הכרתי שנתיים בלבד , אך הוא זכור לרב בתקופת הטיروנות
תקופה שבה אפשר להכיר את האדם טוב מקרוב. היינו כאותה כיתה ביחד
ואת כל המסעות עשינו זה ליד זה , הייתי אז נושא אלונקה על גכי באופן
קבוע מצליח ידע שקשה לי והציע לי את עזרתו והתחלק אתי בנטל תמוה
ידעתי שיש לי חבר שאני יכול לסמוך עליו כשאצטרך את עזרתו. במסע
אלונקות כשקשה לכולם ולא הסס להחליף חבר שבקש להחליף ונכנס אל
מתחת לאלונקה. היה גם לעיתים מדבר אתו במצבים קשים מעלה לכולם את
המורל בזה הוא הצטיין במיוחד כשהיה מקלל את המפקדים בהומור מיוחד
ובכלל צורת הדיבור. אהבנו אותו כולם גם המפקדים הרגישו חיבה סמויה
היה אפשר לראות זאת בצורה בה פנו אליו כשחיוך על פניהם, ועכשיו
כשהכל עבר קשה לעכל שהוא כבר איננו.

לעיתים גם נדמה שיצא לרגילה ארוכה והוא עדיין צריך לחזור ושוב
יעבור בשבילי ההאחזות ויצחק עם כולם כהרגלו וגם לשחק כדור רגל
הוא אהב, ותמיד הופיע עם מכנסיו האדומות המבריקות עם שלושה פסים
לבנים בצדדים.

האם זה יתכן שהוא איננו עוד מצליח שלנו.

יורם שרוני - גרעין "ורד"

